

יהודה ויהודה

מהו השלב מאד נעלם מנוף הארץ. העיקריות עוד לפני חודשים.

נעלם, משה דיין החדש. אותו משה דיין, שחסידיו אמרו עליו, באוזני כל מי שרצה לשמוע: "אה, אתה לא יודע כמה הוא השתנה! הוא אדם חדש ל- גמרי! זה לא אותו משה דיין מלפני חמש שנים! הוא התבגר! הוא מתון! הוא שקול!"

ולראייה: משה דיין החדש יצא בקריאה להקמת פדרציה בארץ-ישראל.

כן, בפירושו. הוא דגל בהקמת מדינה פלסטינית "אוטונומית". הוא דגל בפדרציה של מדינה זו עם ישראל. ואם אפשר, גם עם עבריהירדן.

ברור שמה דיין הישן לא יכול היה לה- טיף לדיעה כזאת, הלכותה ישר מאוצר- העיונות של השבועון המסויים, "רל". היכולה היתה להיות הוכחה חזי- תכת יותר ללידתו של משה דיין החדש-לגמרי?

כשיו אפשר להוביק מודעות ברחו- בות: מי ראה? מי מצא? מי פגש לאח- רונה את משה-דיין החדש-לגמרי? הוא נעלם. כאילו לא היה קיים מעולם.

ובמקומו ממלא עתה את מקומו משה דיין ישן מאד, מוכר וחביב, שקם לתחייה ב- אורח-פלא. משה דיין ישן זה נאם, השבוע, בכנס רפ"י.

לא על פדרציה. מה זה בכלל? וגם לא על אוטונומיה. מי שמע על זה איפפעם? אלא על סיפוח, פשוטו כמשמעו. על סיפוח עזה, והגדה. ואולי גם סיני ו- רמת-הגולן.

עם אידיואלוגיה נבואית, המגיי- עה אל נכני העבר הרחוק, ושיש- לה צליל מוכר באוזני מי שחי בין שתי מלחמות-העולם.

בקיצור: חזרנו אל משה דיין מיוזענו, איש הזכנו-וגמרנו. אין טעם להתחכח על דיעותיו של א- דיין. כי הן משתנות במהירות המקשה מאד על ההיכוח.

לא מפני שדיין הוא הפכפך, חלילה. אלא מפני שאין הוא מיי- הם בכלל שום ערך לדיעות.

הדיעות שמששות לו רק כמכשירים להש- גת יעד ריגעי. והוא מחליף את המכשירים בהתאם לצרכיו, כשם שחקלאי מחליף את הטוריה באת, ואת האת במכוש.

מדוע הוא החליף את דיעותיו השבוע? פשוט מאד: מפני שהפדרציה היא דעת מיעוט. אמנם מיעוט של בעלי-מחשבה ו- צלולי-דעת. אבל אלה לא יעלו את משה דיין לשלטון.

ואילו הסיפוח הוא דעת הרוב - רוב הגדל והולך. תנועת חרות הכריזה שהיא דוגלת בו. פורשי חרות הודיעו זאת עוד לפני-ה. אין ספק שלוי אשכול דוגל בכך. וגם יגאל אלון.

ולמעשה גם מפ"ם, הרוצה בסיפוח עזה, רמת-הגולן וחלק מן הגדה - והמוכנה ל- החזיק בשאר הגדה עד שהערבים יכירו ב- סיפוח זה. כלומר: עד שיצמחו שערות על כף ידו של מאיר יערי.

בקיצור: כל המפלגות המרכי- בות את "הליכוד הלאומי" דוגי- לות עתה, כגלוי או כמסווה, כי סיפוח השטחים הכבושים. אז למה לא משה דיין?

ולא רק בלב אנוש, אלא בלב כל יצורי- תבל.

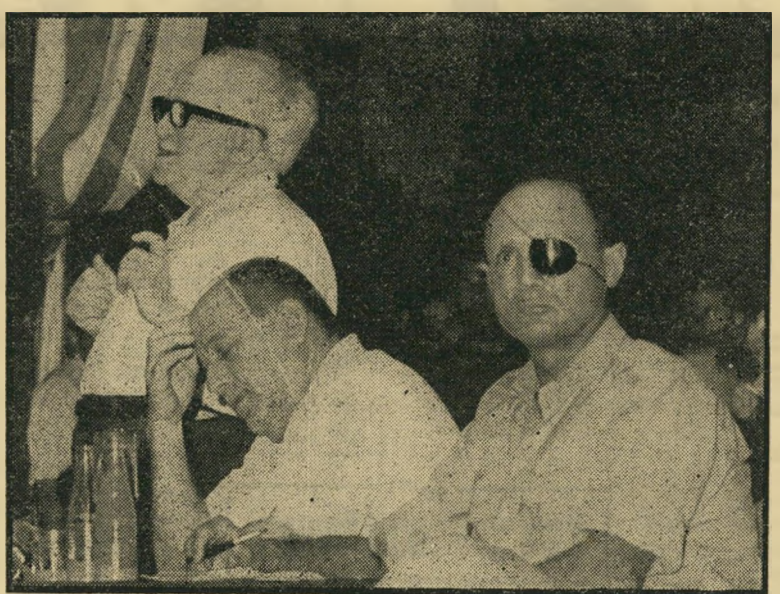
על עיקרון זה מבוססת מלכות-הקופים ה- מפורסמת: לוקחים בקבוק בעל צחאר צר, מחברים אותו לעץ, ומכניסים לתוכו שזיף גדול.

בא הקוף, רואה את השזיף, משלשל את ידו לתוך הבקבוק. ברגע שהוא מקמץ את אגרופו מסביב לפרי, שוב אין הוא יכול להוציא את היד. היד המחזיקה בשזיף אינה עוברת דרך הצחאר הצר.

הקוף יכול היה להציל את עצמו בכל רגע. הוא צריך פשוט להרפות מן השזיף ולהוציא את היד. אבל לכך אין הוא מסוגל.

כלל מטיפי-הסיפוח, הרי זהו: שמדינת יש- ראל היתה, הנה ותהיה לנצח מדינה יהודית. הענקת האזרחות גם היתה הופכת לגמרי את מיבנה המישטר המפלגתי- הקיים. היא היתה מסכנת את המפלגות הישנות, והיתה מעלה כוחות חדשים לגמרי. ובוה בחדאי- אין אברי-הסיפוח רוצים.

מה נותר? נותרת מדינה שבה ישלטו לבדם היהודי- דים, המהחיים עתה רוב של 60%, והעלוי- לים להוות בעוד דור מיעוט של 40%. מדינה שבה יהוד הערבים - המיעוט של היום, והרוב של מחרתיים - אוכלוסיה

משה דיין בכנס רפ"י - בן-גוריון נואם, אלמוגי מקשיב

הוא נשאר רחוק לבקבוק, עד ללכידתו. כל ספר-היסטוריה מלא בדוגמות מדבריי- ימי העמים. ושום עם לא למד מעולם מדברי ימי רעהו.

אז למה נהיה אנחנו שונים? רודניה יהודית. לא עוד מדינת-ישראל שהכנונו, וכוודאי לא ארץ-ישראל כפי שהיתה, צריכה להיות. אלא: יהודיה.

מה תהיה דמותה של יהודניה ו? את זאת אפשר לקבוע מראש, בחדאות גמורה, על סמך לקח ההיסטוריה. האוכלוסיה הערבית תהיה עויי- נת.

אם תפתח במלחמת-גרילה, היא תביא לפעולות-תגמול חריפות, שישניאו את יש- ראל בעולם ויחשלו את העולם הערבי נג- דנו כפי שלא התחשל עד כה.

אם תסתפק בהתנגדות פאסיבית, היא תהי- זה גייס חמישי של העולם הערבי, המקיף את ישראל כשם שהעולם הכושי מקיף את רודניה.

אם תתחיל "גייס חמישי" במובנו המקורי של המו- טו. שג. כדברי הגנרל הספרדי שאמר: "ארבעה גייסות פאסיסטיים עולים על מאדריד, והי- גייס החמישי פועל בתוכה לכיבוש העיר (מכנסים)".

באותו זמן יוצר לחץ עצום מצד קבוצות-הלחץ הישראליות לחטוף את נכסי השטחים המסופחים.

אנד תוביל בכל הכבישים. התנועות ה- קיבוציות ירשו להפקיע אדמות כדי להקים ישובים. חברות השיכון ירצו להקים את ה- קוביות שלהן בכל אתר.

תהיה זאת פלישה איטית אך בלתי-נמנעת, ששום כוח בעולם לא יפטיק אותה. יהודיה, כמו רודניה, תחיה על הריגועש. היא לא תוכל להרפות ל- רגע מן המימשל הנוקשה ביותר.

הדבר ישנה בהכרח את אופי ה- מדינה, אופי המישטר ואופי העם. אנחנו נהיה עם נוקשה מאד. עם השולט ביד חזקה. עם שיחניק בקירבו את שארית הנוקה לערכים ההומאניסטיים שהביאו אבו- ר- תינו מן הגולה.

חוקינו יהיו נוקשים. הדמוקראטיה הפור- מלית ששרדה בישראל תתרוקן משארית תוכנה. לא נוכל לקיים במחצית מדינתנו המורחבת דיקטטורה צבאית או קולוניאלית, מבלי שהדבר ישפיע על המישטר במחצית השנייה.

מדינה כזאת לא תמשוך עלייה מארצות-הרוחה. כשם שאיש אי- נו מהגר עוד לרודניה. היא לא תוכל אף לחלום על שלום עם העולם הערבי - איפפעם.

כמדינת-הצלבנים, הצטרף להיות על חרבה עד יומה האחרון. יתכן שמישהו מקצה, בסתר לבו, כי ב- תנאים אלה יברחו רוב הערבים הנותרים מן הארץ, וישאירו לנו ארץ ריקה ופנויה.

תקחה זו אינה ריאליה. ואפילו היתה ריאליה, לא היה הדבר משנה הרבה, כי טבעת-החנק של בעיית-פליטים חדשה היתה מתהדקת סביב מדינתנו, ומבטיחה מלחמה כל כמה שנים.

יתכן שהסיכוי הרביעי עוד יהיה כנשק שיגרתני. הסיכוי ה- חמישי, לכל המאוחר, מובטח לו שיהיה גרעני.

המונחים אינם יכולים לערוך חשבון! נות כאלה. טבעם לשמוח על מה ש- נכשב, ולרצות לצרף אותו למה שהיה קודם. אך המדינאים המתעלמים מחשבון ההגיון, פושעים פשע כלפי מדינת-ישראל. ולא חשוב מה המניע: דמגוגיה זולה, שאיפת-שלטון אישית או אינטליגנציה פרימיטיבית.

דיין החדש-לגמרי היה חכם ל- איך-שיעור יותר מדיין הישן-נושן. כי הפדרציה - היא הפתרון. הפתרון ה- יחידי המחבר את הטוב עם המועיל, את ה- רצוי עם המצוי.

רק הפדרציה יכולה לשמור על אחדות הארץ ולספק את הצרכים הכסחוניים והכלכליים של ישראל - מבלי ליצור יהודיה.

אמנם, זה יותר קשה, יותר מסובך, מא- שר הקריאה הפרימיטיבית לסיפוח. כשם שבניית בית היא מלאכה קשה ומסו- בכת יותר מאשר הקמת ערימת-חול. הבית זקוק לאדריכל. את החול יכול לגבב כל ילד מהרחוב.

לפדרציה יהיו יסודות איתנים של שותפות והסכמה. יהודיה תהיה בנוייה על חול - על הכוח הגם, שהוא תמיד בסים רופף ו- זמני.